

D • N

12/9 1950

Hr Höglunds senaste aktion

Den kritik, som Dagens Nyheter riktat mot hr Höglunds samarbete med kommunisterna i Stockholms stadsfullmäktige har fått ett betecknande svar. Inför omöjligheten att sakligt tillbakavisa kritiken har hr Höglund tillgripit utvägen att i ett öppet brev till två medlemmar av Dagens Nyheter styrelse, hrr Tor och Albert Bonnier, begära ett uttalande om deras inställning till saken. Hr Höglund vet säkert att ansvaret för Dagens Nyheter politik enligt kontraktsbestämmelser och obruten praxis ligger hos tidningens chefredaktör, inte hos dess ägare. Det är också uppenbart att brevet utgör en ren avledningsmanöver: det gäller att vända allmänhetens uppmärksamhet från hr Höglunds uppträdande och att stimulera samma allmänhetens fördomar mot vad som enligt den Höglundska jargongen är kapitalism och storfinsans. Det sistnämnda syftet söker hr Höglund vinna genom antydningar om stridigheter mellan stadens myndigheter och familjen Bonnier i fråga om vissa redan avslutade eller på förhandlingens stadium stående fastighetsaffärer. Hr Höglund generar sig alltså inte för att dra in förhållanden som för det första intet har med den förda debatten att göra och för det andra är av icke-offentlig natur. Den bismak av hot och utpressning som brevet därigenom får gör det till ett av de olustigaste aktstycken hr Höglund under sin långa tid som politiker släppt ifrån sig — och det vill inte säga litet.

Innehållet i brevet kräver ytterligare ett par kommentarer. Nu förklarar hr Höglund att han inte alls förnekat samarbete med kommunismen; han har blott förnekat att en allians slutits. Sanningen är att hr Höglund och hans folk under de senaste veckorna gång efter annan förnekat just "samarbete". Vad angår alliansfrågan är det nu allmänt bekant — och av hr Höglund själv erkänt — att hr Höglund inför den socialdemo-

kratiska stadsfullmäktiggruppen föreslagit en formlig allians, men tvungits att avstå från denna tanke genom opposition från partivänner. Det behövs onekligen djärvhet för att sedan offentligt skryta över att någon allians inte kommit till stånd.

Dagens Nyheter har skrivit att för "redbara demokrater i riksdag och press" borde "höglunderiet i huvudstaden vara lika förhatligt som Tammanyorganisationen varit för hederliga demokrater i New York". Vad som här åsyftades var helt enkelt att samgående med kommunister borde te sig lika politiskt ohederligt för svenska demokrater som Tammanys på inpiskning, påtryckningar och korruption byggda valde tett sig för medlemmar av det demokratiska partiet i New York. Hr Höglund påstår nu att saken innebär en anklagelse för korruption och valfusk, eftersom dylika metoder kännetecknat Tammany. Det är en uppenbar förvrängning. Villigt skall emellertid erkännas att Wahlbärjeriet i Stockholm enligt amerikanskt språkbruk utan varje tvivel skulle betecknas som korrupt — och detta Wahlbärjeri möjliggjordes av hr Höglund.

Hr Höglund beklagar sig över den ton som använts mot honom. Det har han alltid gjort; de ord han nu brukar om Dagens Nyheter är nästan exakt desamma som han tidigare använt om exempelvis Hjalmar Branting och Per Albin Hansson. Hr Höglund befinner sig i en i svensk politik enastående ställning såtillvida som han använt sina glåpord mot alla partier: nu är det mot höger och liberaler, för tio år sedan var det mot kommunisterna, ännu tidigare var det mot socialdemokraterna. Anmärkas bör att Dagens Nyheter aldrig begagnat uttryck av den typ som hr Höglund älskar. Vi har aldrig — som hr Höglund — betecknat den svenska socialdemokratin som "ett ruttnande lik" eller dess politik som "en serie av programbrott, svin-

del, förräderi". Och vi har inte heller — som Per Albin Hansson — frågat om hr Höglunds uppträdande är "ett utslag av obeskrivlig dumhet eller lika obeskrivlig lymmelaktighet". Typen Höglund, kännetecknad av våldsamt okvädande av andra i förening med självömkan och klagan då de angripna värjer sig, är ganska ovanlig i svensk politik.

Karaktäristiskt för hr Höglunds brev är slutligen att han identifierar sig själv med socialdemokratin och därför kan anklaga Dagens Nyheter för fientlighet mot detta parti. Sanningen är, som våra läsare vet,

att vi bekämpar vissa av socialdemokratin syften och tendenser, främst socialiseringsplanerna och benägenheten att monopolisera statsmakten. Men vi har ständigt — kanske mer än någon annan icke socialistisk tidning — framhållt socialdemokratin stora och värdefulla insatser i svensk politik. Hr Höglund synes oss emellertid, och någon ytterligare motivering lär här inte krävas, representera de sämsta sidorna hos sitt parti. För trettio år sedan sades detta av Hjalmar Branting, Möller och Per Albin Hansson, och det är lika sant i dag.